

Dienen en verdienen

De toekomstbestendigheid van
gerechtsdeurwaarders –
samenvatting

In opdracht van het
Wetenschappelijk Onderzoek-
en Datacentrum (WODC)

Francine Burema
Rein Halbersma
Dagmar Postema
Koen Schleijpen

mei 2026

Eindredactie

Atlas Research
Capital C, 3^e etage
Weesperplein 4a
1018 XA Amsterdam
020 2371400
info@atlasresearch.nl
www.atlasresearch.nl

© Atlas Research, Amsterdam, 2026

Samenvatting

Aanleiding en beleidscontext

Gerechtsdeurwaarders oefenen een staatstaak uit, namelijk het effectueren van het recht. Dat is een cruciale functie binnen het rechtsbestel. Er doen zich echter veel ontwikkelingen voor die betrekking hebben op de beroepsgroep van gerechtsdeurwaarders die leiden tot vragen over de structuur en financiering van het ambt en de toekomstbestendigheid hiervan. Het is van belang dat deze vragen beantwoord worden en, indien nodig, daar opvolging aan wordt gegeven, om het functioneren van de rechtsstaat te waarborgen.

Omtrent (de markt van) gerechtsdeurwaarders spelen verschillende ontwikkelingen die van invloed zijn op het werk en de financiering van het beroep. Daarbij gaat het onder andere om de krimpende beroepsgroep en de versterking van bescherming van debiteuren over de afgelopen jaren. Voor de (nabije) toekomst worden verdere aanpassingen in de werkzaamheden van gerechtsdeurwaarders verwacht met de invoering van een (sociale) zorgplicht, het Collectief Afbetalingsplan (CAP), of mogelijk een alternatieve invulling van de procesinleiding.

De impact van bovengenoemde ontwikkelingen op de beroepsgroep is onduidelijk. Dit leidt tot onzekerheid en roept de vraag op of de toekomstbestendigheid van de beroepsgroep in gevaar komt. Hiermee rijst ook de vraag hoeveel gerechtsdeurwaarders en welke typen gerechtsdeurwaarders nodig zijn om te voorkomen dat het rechtsbestel (het daadwerkelijk effectueren van het recht op nakoming van overeenkomsten) in gevaar komt.

Doelstelling

De beleidsdoelstelling waarvoor dit onderzoek is gestart is drieledig:

1. Inzicht krijgen in de huidige markt- en financieringsstructuur (gebaseerd op zowel ambtelijke als niet-ambtelijke werkzaamheden) van gerechtsdeurwaarders;
2. Vaststellen welke ontwikkelingen zich exact voordoen op en rondom de markt voor gerechtsdeurwaarders;
3. Beoordelen hoe toekomstbestendig de huidige markt- en financieringsstructuur is gezien de ontwikkelingen die spelen met betrekking tot de beroepsgroep.

De hieruit volgende onderzoeksvragen (zoals geformuleerd in Hoofdstuk 1) gaan achter-eenvolgend in op de structuur van de markt en financiering, vereisten aan de beroepsgroep, (recente en toekomstige) ontwikkelingen die zich voordoen rondom de

markt en de impact hiervan op de markt- en financieringsstructuur, de toekomstbestendigheid van deze structuren (in het licht van ontwikkelingen) en het handelingsperspectief voor de overheid.

Onderzoeksopzet

We beantwoorden de onderzoeksvragen middels de volgende onderzoeksmethoden:

1. Deskresearch (onderzoeksvragen 1, 2 en 3): biedt inzicht in de totstandkoming van de huidige wet- en regelgeving rondom gerechtsdeurwaarders, een cijfermatig beeld van de markt, een overzicht van recente en toekomstige ontwikkelingen rondom de markt en een inventarisatie van de belegging van taken en financiering van gerechtsdeurwaarders in omringende landen.
2. Enquêtes (onderzoeksvragen 1, 4 en 5): via twee enquêtes uitgezet via de Koninklijke Beroepsorganisatie van Gerechtsdeurwaarders (hierna: KBvG) onder gerechtsdeurwaarder-ondernemers en gerechtsdeurwaarder-werknemers, brengen we de situatie van de beroepsgroep in kaart (o.a. werkdruk, aard en omvang van werkzaamheden, prijsafspraken en toekomstverwachtingen).
3. Interviews en focusgroepen (alle onderzoeksvragen): voor dit onderzoek hebben we gesproken met vertegenwoordigers van de beroepsvereniging KBvG, de belangenvereniging DB.NU, individuele gerechtsdeurwaarders, Bureau Financieel Toezicht (hierna: BFT), diverse opdrachtgevers/ schuldeisers, consumentenorganisaties, (praktijk- en academische) experts, ministeries en gemeenten, en gerechtsdeurwaarders die betrokken zijn bij de pilot *Ketensignalering problematische schulden*.
4. Kwalitatieve economische analyse (alle onderzoeksvragen): biedt een analyse van de structuur en actoren op de markt, vormen van marktfalen, publieke belangen, instrumenten voor overheidsingrijpen, en mogelijke toekomstige ontwikkelingen en de impact daarvan op de publieke belangen.

Uitkomsten van het onderzoek

Markt- en financieringsstructuur van gerechtsdeurwaarders

Op de markt voor gerechtsdeurwaarders wordt de vraag bepaald door opdrachtgevers, waarbij de omvang mede afhankelijk is van andere actoren, zoals incassobureaus, schuld-hulpverlening en de overheid. Het aanbod bestaat uit gerechtsdeurwaarders(kantoren). Opdrachtgevers en gerechtsdeurwaarders komen een prijs overeen voor de diensten van de gerechtsdeurwaarder, waarbij de overheid maximum- en vaste tarieven heeft vastgesteld (respectievelijk voor incassowerkzaamheden en ambtshandelingen) die bij de

debiteur in rekening mogen worden gebracht. Ook heeft de overheid een wettelijk monopolie ingesteld op de ambtelijke werkzaamheden.

Er zijn hierbij verschillende marktsegmenten te onderscheiden, waarbij de omvang van de opdrachtgever, de opdracht en het gerechtsdeurwaarderskantoor meespeelt, evenals het type opdracht en de regio waar de opdracht moet worden uitgevoerd. Op de verschillende marktsegmenten kunnen verschillende prijzen overeengekomen worden, mede afhankelijk van verschillen in vraag en aanbod en marktverhoudingen. Uit verschillende fasen (deskresearch, enquêtes, interviews en economische analyse) van dit onderzoek lijkt naar voren te komen dat met name de grootte van de opdrachtgever, de opdracht en het kantoor van belang zijn bij deze marktverhoudingen. Grotere opdrachtgevers met bulkopdrachten hebben een betere onderhandelingspositie tegenover gerechtsdeurwaarders dan kleinere opdrachtgevers.

Op het marktsegment waar kleinere gerechtsdeurwaarders kleinere opdrachtgevers bedienen, lijken gerechtsdeurwaarders een betere onderhandelingspositie te hebben. Hierdoor kunnen ze betere voorwaarden onderhandelen. Er zijn geen aanwijzingen dat kleinere opdrachtgevers hierdoor een slechte(re) toegang tot het recht hebben.

Hoewel regelgeving rondom prijsafspraken is aangescherpt in recente jaren, geeft bijna de helft van de gerechtsdeurwaarder-ondernemers in de enquête aan geen verschil in gemaakte prijsafspraken te ervaren sinds deze aanscherping.

Minimale vereisten om de rechtshandhaving te kunnen borgen

Uit het onderzoek is gebleken dat de vraag naar de minimale vereisten incompleet is en dat er twee publieke belangen zijn die gewaarborgd dienen te worden: de rechtshandhaving (toegang tot en effectuering van het recht) en debiteurenbescherming. Om te bepalen aan welke vereisten de beroepsgroep moet voldoen om deze publieke belangen te borgen, dient de overheid te bepalen wat het minimumniveau is waarop de publieke belangen afdoende worden gerealiseerd. Een concreet voorbeeld hiervan: vindt de overheid dat in iedere regio iedereen voor hetzelfde tarief een gerechtsdeurwaarder moet kunnen inzetten? Of is enige prijsdifferentiatie acceptabel? En zo ja, hoeveel? Daarna kan worden bepaald aan welke minimumvereisten de beroepsgroep moet voldoen om de belangen te borgen.

In beginsel lijkt er geen ondergrens te zijn aan het aantal gerechtsdeurwaarders. Van groter belang is dat vraag en aanbod op elkaar aansluiten (de afname in gerechtsdeurwaarders

van recente jaren gaat hand in hand met een afname in de vraag naar de diensten van gerechtsdeurwaarders) en snel op elkaar kunnen inspelen. Het aanbod van gerechtsdeurwaarders zou snel moeten kunnen reageren op een groei van het aantal debiteuren (en daarmee een groei in vraag naar hun diensten). Een aantal kenmerken van de markt, zoals toetredingsdrempels in de vorm van strenge eisen aan startende kantoren en hoge opleidingskosten, maakt dit momenteel lastiger, maar de overheid heeft instrumenten tot haar beschikking om hierop in te spelen.

Verder lijkt het belangrijk om de verschillende marktsegmenten te onderscheiden en van de losse marktsegmenten te monitoren of zij voldoende functioneren om de publieke belangen te borgen, of dat gewenst is dat de overheid op een of meer deelmarkten ingrijpt. Regionale verschillen lijken hierbij de belangrijkste onderscheidende factor, waarbij in dunbevolkte gebieden eerder het risico zal bestaan dat de rechtshandhaving in het geding komt. Ook dient – gezien de afname van kleine kantoren – het marktsegment waarop kleine gerechtsdeurwaarderskantoren kleinere opdrachtgevers bedienen gemonitord te worden. Uit de interviews komt naar voren dat hier momenteel nog geen concrete knelpunten zijn, maar dit zou in de toekomst mogelijk kunnen veranderen.

Recente en toekomstige ontwikkelingen omtrent de markt van gerechtsdeurwaarders en de invloed hiervan op de markt- en financieringsstructuur

Ontwikkelingen in wet- en regelgeving

Met de invoering van de Gerechtsdeurwaarderswet is er een aantal aanpassingen doorgevoerd die van invloed zijn geweest op de financieringsstructuur van gerechtsdeurwaarders. Doordat vanaf de invoering van de wet gerechtsdeurwaarders landelijk bevoegd zijn (met ministerieplicht in hun eigen arrondissement) en prijsconcurrentie mogelijk is geworden, wordt door verschillende stakeholders in de interviews aangegeven dat (met name grote) opdrachtgevers een sterkere onderhandelingspositie hebben gekregen.

Hiernaast zijn er in de afgelopen jaren wetswijzigingen doorgevoerd die veelal bedoeld zijn om de debiteur te beschermen, zoals de invoering van de ambtshalve toetsing van overeenkomsten aan consumentenrecht, de invoering van de Wet vereenvoudiging beslagvrije voet en de inperking van beslag- en executierecht. Verschillende stakeholders geven aan dat de gerechtsdeurwaarder steeds minder middelen tot zijn beschikking heeft om een schuld te incasseren en dat daarmee de dreiging van de ultieme consequentie van een schuld, namelijk beslag en executie, steeds minder geloofwaardig wordt.

Ook minder direct aanpalende wet- en regelgeving is van invloed op de werkzaamheden van de gerechtsdeurwaarder. Zo zouden privacyregels ervoor zorgen dat gerechtsdeurwaarders signalen van bredere problematiek niet altijd met de gemeente of hulpverlening mogen delen zonder toestemming van de debiteur. Een verhoging van de griffiekosten zorgt ervoor dat opdrachtgevers minder vaak de gang naar de rechter maken, waardoor dit mogelijk zorgt voor een mindere toegang tot het recht. Tegelijkertijd zorgt dit sneller afboeken van kleine vorderingen voor een betere debiteurenbescherming.

Ontwikkelingen in maatschappelijke opinie

De maatschappij is een draai aan het maken naar een socialere benadering van mensen met schulden. In de huidige financieringsstructuur en het huidige wettelijke kader is er weinig ruimte voor gerechtsdeurwaarders om een socialere rol breder op te pakken. Zo kan een gerechtsdeurwaarder momenteel adviseren aan de opdrachtgever om bij signalen van een stapeling van problematiek een vordering af te boeken, maar hoeft de opdrachtgever hier niet in mee te gaan. Bovendien staat er voor de gerechtsdeurwaarder geen directe vergoeding tegenover de sociale werkzaamheden (maar is wel impliciet de verwachting dat dit hoort bij de ambtelijke werkzaamheden). Hierdoor hangt het sterk van de opdrachtgever én de gerechtsdeurwaarder af of op sociale wijze geïncasseerd wordt. Hoewel de verwachtingen waaraan gerechtsdeurwaarders moeten voldoen veranderen, verandert het wettelijke en financiële kader (en daarmee de mogelijkheden van gerechtsdeurwaarders om aan de verwachtingen te voldoen) niet mee. Dit kan bijdragen aan de hoge werkdruk die veel gerechtsdeurwaarders in de enquête aangeven te ervaren.

Ontwikkelingen in aantallen gerechtsdeurwaarders

Het aantal gerechtsdeurwaarders is de afgelopen jaren afgenomen. Dit is in lijn met een afname van de werkzaamheden van gerechtsdeurwaarders (vraag en aanbod lijken hiermee in verhouding te zijn gebleven). Uit de interviews blijkt dat er zorgen zijn dat dit – met name op regionale deelmarkten – kan zorgen voor een verminderde toegang tot het recht. Uit de gesprekken blijkt dat deze verminderde toegang tot dusver nog niet speelt.

Overige geïdentificeerde recente ontwikkelingen

Uit het interview met de ministeries komt tot slot naar voren dat de gerechtsdeurwaarder steeds meer een rol als informatiemakelaar krijgt, die toegang heeft tot gegevensstromen, feiten en gegevens verifieert en datasystemen ontsluit. Ook zou het ambt een steeds sterkere Europese dimensie krijgen, waarbij sprake zou zijn van een toename van grensoverschrijdende informatieverzoeken en procedures. Hierbij is in beide gevallen niet ingegaan op de mogelijke gevolgen voor de markt- of financieringsstructuur. Denkbaar is

dat de werkzaamheden hiermee complexer worden en hier mogelijk hogere tarieven tegenover dienen te staan.

Verwachte toekomstige ontwikkelingen

De twee belangrijkste ontwikkelingen die verwacht worden in de nabije toekomst zijn de invoer van een wettelijke zorgplicht (met een sociaal tarief)/ sociale ministerieplicht en de invoering van een Collectief Afbetalingsplan. Beide plannen zijn nog onvoldoende uitgekristalliseerd om definitieve conclusies over de impact op de markt voor gerechtsdeurwaarders te kunnen trekken. Het ligt in de rede dat de hoeveelheid ambts-handelingen afneemt als er betere coördinatie komt bij een stapeling van vorderingen bij dezelfde debiteur. Als gevolg van de invoering van een wettelijke zorgplicht zien we zowel de mogelijkheid dat de werkzaamheden afnemen als dat deze toenemen. In beide gevallen verwachten we dat de maatregelen tot een betere borging van de publieke belangen leiden.

Tot slot verwachten gerechtsdeurwaarders zelf – zo blijkt uit de enquête – dat digitalisering en kunstmatige intelligentie het werk zullen veranderen, waarbij de meningen uiteenlopen of dit een verbetering is of een bedreiging vormt. Met name de mogelijke invoering van digitale betekening roept de vraag op hoe een sociale afweging gemaakt kan worden als de gerechtsdeurwaarder niet meer fysiek aan de deur komt.

Toekomstbestendigheid van de markt- en financieringsstructuur

Wij achten de huidige markt- en financieringsstructuur toekomstbestendig. Uit verschillende onderdelen van dit onderzoek blijkt dat op de te onderscheiden segmenten van de markt voor gerechtsdeurwaarders de publieke belangen nog worden geborgd.

Mocht (op bepaalde marktsegmenten) een situatie ontstaan waarin deze publieke belangen in het geding komen, dan heeft de overheid een aantal mogelijkheden tot haar beschikking om in te grijpen op de markt. Hieronder vallen het stimuleren van de werkzaamheden van gerechtsdeurwaarders door de overheid (door uitbreiding van hun domeinmonopolie of door als schuldeiser uitsluitend gebruik te maken van private gerechtsdeurwaarders), het subsidiëren van opleidingskosten en het publiek bekostigen van het toezicht op gerechtsdeurwaarders.

Een voorbeeld van een marktsegment waarop stakeholders verwachten dat de publieke belangen in de toekomst mogelijk niet goed meer worden geborgd, is de ambtsbediening in dunbevolkte gebieden. Specifiek hiervoor zou de Commissie van Deskundigen het

aanbod kunnen sturen via de toets op ondernemingsplannen. De overheid kan kiezen voor subsidiëring van reiskosten en een verbod op het doorrekenen van reiskosten aan de schuldeiser. Ingrijpendere maatregelen die de overheid kan nemen zijn het opleggen van een contracteerplicht en het zelf in dienst nemen van gerechtsdeurwaarders als ambtenaar.

Wij voorzien dat de twee redelijk concrete geïdentificeerde mogelijke toekomstige ontwikkelingen (de invoering van een Collectief Afbetalingsplan en de invoering van een wettelijke sociale zorgplicht en/of sociale ministerieplicht) bijdragen aan het borgen van de publieke belangen. Daarnaast zullen deze ontwikkelingen niet tot problemen leiden die de overheid niet kan tegengaan met maatregelen. In het geval van de sociale zorgplicht/ sociale ministerieplicht komt uit het onderzoek naar voren dat het van belang is dat wanneer hier extra werkzaamheden voor de gerechtsdeurwaarder uit volgen, hier een (nader te bepalen) vorm van financiering tegenover staat.

Handelingsperspectief voor beleid

Financieringsstructuur

Er lijken momenteel geen maatregelen nodig ten aanzien van de financieringsstructuur van gerechtsdeurwaarders. Wel zijn er aanwijzingen dat de verwachtingen die de maatschappij heeft van gerechtsdeurwaarders veranderen, waarbij verwacht wordt dat ze een meer sociale rol oppakken. Hier staat momenteel geen financiering tegenover en het wettelijk kader is hier ook niet op ingericht.

Wanneer deze sociale rol wordt geformaliseerd (bijvoorbeeld met de invoering van een Collectief Afbetalingsplan of een sociale zorgplicht/ sociale ministerieplicht), en dit leidt tot extra werkzaamheden voor de gerechtsdeurwaarder, dan dient hier een vorm van financiering tegenover te staan. Hoe een dergelijke vorm van financiering eruit zou moeten komen te zien, valt buiten de scope van dit onderzoek.

Mogelijkheden voor overheidsingrijpen bij marktfalen

Momenteel lijken gerechtsdeurwaarders op de verschillende marktsegmenten in staat de publieke belangen (waaronder de rechtshandhaving) te borgen. Wel zijn er signalen dat op bepaalde regionale deelmarkten mogelijk in de (nabije) toekomst de toegang tot het recht in het geding kan komen door een afname in het aantal gerechtsdeurwaarders.

Wanneer de overheid besluit dat bijvoorbeeld regionale verschillen in de kosten om een gerechtsdeurwaarder in te zetten ongewenst zijn (en dat sommige regionale markten falen), dan zijn maatregelen nodig. Hiervoor heeft de overheid verschillende opties tot haar beschikking:

- Allereerst kan de Commissie van Deskundigen via de toets op ondernemingsplannen sturing geven aan de vestiging van gerechtsdeurwaarders – waarbij een gerechtsdeurwaarder niet gedwongen kan worden zich te vestigen in dunbevolkte gebieden.
- Ook kan de overheid prijsdifferentiatie via doorberekende reiskosten verbieden en via een subsidie een reiskostenvergoeding bieden aan gerechtsdeurwaarders om in dunbevolkte gebieden te opereren. Zonder compensatie kan een verbod leiden tot leveringsweigering door gerechtsdeurwaarders in dunbevolkte gebieden.
- Daarnaast kan de overheid een contracteerplicht opleggen boven op de ministerieplicht, tegen al dan niet vastgestelde tarieven tussen opdrachtgever en gerechtsdeurwaarder – bijvoorbeeld een maximum percentage van de Btag-tarieven die bij debiteuren in rekening worden gebracht. Net als bij een verbod op doorberekening van reiskosten zonder compensatie zijn er bij deze maatregel onbedoelde averechtse effecten te verwachten: gerechtsdeurwaarders kunnen bijvoorbeeld besluiten zich niet meer te vestigen in dunbevolkte arrondissementen.
- De meest verregaande vorm van overheidsingrijpen is dat de overheid zelf een beperkt aantal gerechtsdeurwaarders als ambtenaar in dienst neemt. Als standplaats zouden bijvoorbeeld de rechtbanklocaties in de betreffende dunbevolkte gebieden gekozen kunnen worden. De prijzen die de gerechtsdeurwaarder in overheidsdienst in rekening brengt, zouden bijvoorbeeld gebaseerd kunnen zijn op wat het CJIB als overheidsorganisatie voor vergelijkbare diensten betaalt aan private gerechtsdeurwaarders. De overheid gaat dan zelf een contracteerplicht aan en weigert in dunbevolkte gebieden geen opdrachten.

De markt voor gerechtsdeurwaarders is een krimpende markt. In de afgelopen jaren is de krimpende beroepsgroep in lijn geweest met een krimp in opdrachten (en indirect een krimp in de debiteurenpopulatie). Met de recente technologische ontwikkelingen op de financieringsmarkt (bijvoorbeeld toenemende mogelijkheden voor aankopen op afbetaling) is het niet ondenkbaar dat de debiteurenpopulatie in de (nabije) toekomst weer groeit. Om ervoor te zorgen dat de beroepsgroep sneller kan reageren op veranderingen in vraag, kan de overheid de opleiding tot gerechtsdeurwaarder financieren zodat deze kostendekkend

tegen het wettelijke collegegeld kan worden aangeboden. Zo wordt een toetredingsdrempel op de markt weggenomen.

Ook kan het zo zijn dat de markt blijft krimpen. Momenteel worden de kosten van het toezicht op de beroepsgroep (tuchtrecht, lidmaatschap van de KBvG en de toezichtkosten van het BFT) bekostigd door de beroepsgroep zelf. Stakeholders hebben hiervan aangegeven dat dit in de krimpende markt een steeds grotere vaste-lastenpost is voor gerechtsdeurwaarderskantoren. Dit heeft een negatief effect op de omvang van de markt en mogelijk in de toekomst op de toegang tot en het effectueren van het recht. In de evaluatie van de Wet doorberekening kosten toezicht en tuchtrecht juridische beroepen (Danzig et al., 2023) wordt aanbevolen om het in de praktijk mogelijk te maken voor gerechtsdeurwaarders om de kosten van toezicht en tuchtrecht door te berekenen aan opdrachtgevers (net als advocaten en notarissen dit doen). Wij sluiten ons aan bij de aanbeveling om te overwegen het toezicht door de KBvG en het BFT op gerechtsdeurwaarders ook (deels) publiek te bekostigen dan wel om deze kosten te kunnen doorberekenen, ook al lijkt hiervoor nu geen politiek draagvlak voor.

Van belang lijkt dat de verschillende marktsegmenten goed blijven functioneren en dat de publieke belangen op alle marktsegmenten worden geborgd. Naast de regionale marktsegmenten zijn marktsegmenten op basis van grootte van de opdrachtgever, de opdracht en het kantoor en specialisatie te onderscheiden. Om de markt zo vrij mogelijk te laten, dienen de verschillende segmenten gemonitord te worden en dient slechts ingegrepen te worden wanneer de publieke belangen niet meer worden geborgd. Hierbij moet rekening gehouden worden met de verschillende typen kantoren. Het marktsegment waarop kleine gerechtsdeurwaarderskantoren kleine opdrachtgevers bedienen, lijkt het marktsegment waar het grootste risico bestaat dat de toegang tot het recht in de toekomst in het geding komt. Toch verwachten stakeholders niet dat die toegang op dit segment op korte termijn in gevaar komt, zoals dat bij bepaalde regionale deelmarkten wel wordt voorzien.

Slotbeschouwing

In dit onderzoek staat de toekomstbestendigheid van de markt- en financieringsstructuur van gerechtsdeurwaarders centraal, en de invloed die recente en toekomstige ontwikkelingen hierop hebben. Het onderzoek illustreert nogmaals dat het Nederlandse stelsel voor gerechtsdeurwaarders een complex is, waarbij gerechtsdeurwaarders een breed takenpakket hebben, er veel marktsegmenten zijn en de markt- en financieringsstructuur per segment kunnen verschillen.

De heterogeniteit van de markt maakt dat de toekomstbestendigheid van de markt als geheel lastig te ontrafelen is. De markt als geheel is een krimpmarkt, met een afname in vraag naar én aanbod van gerechtsdeurwaarders. We zien een aantal risico's op de korte termijn (zoals de ambtsbediening in dunbevolkte gebieden) en op andere aspecten waarvan de verwachting is dat ze niet op korte termijn spelen (zoals de bediening van kleine opdrachtgevers door kleine gerechtsdeurwaarderskantoren).

Een belangrijke factor voor de toekomstbestendigheid van de markt, zijn de ontwikkelingen die verwacht worden. In steeds grotere mate wordt vanuit de maatschappij een socialere rol verwacht van gerechtsdeurwaarders, waar momenteel geen vergoeding tegenover staat en die gerechtsdeurwaarders in een spagaat brengt tussen de maatschappelijke verwachtingen en de verwachtingen van de opdrachtgever. Aanstaaende ontwikkelingen als de invoering van een sociale zorgplicht/ ministerieplicht of een Collectief Afbetalingsplan zijn nog niet ver genoeg ontwikkeld om goed te kunnen beoordelen hoe toekomstbestendig de gehele markt- en financieringsstructuur zal zijn na invoering én of er verschillen ontstaan in de toekomstbestendigheid van de verschillende marktsegmenten.

De reactie op deze veranderingen kan verschillen per type gerechtsdeurwaarderskantoor. Zien grotere kantoren meer kansen in een socialere invulling van het ambt, of zal dit zorgen voor een opleving in kleinere kantoren? En maakt een socialere invulling van het ambt het imago op de arbeidsmarkt aantrekkelijker waardoor de beroepsgroep weer gaat groeien?

Dit onderzoek richt zich op de toekomstbestendigheid van de markt- en financieringsstructuur van gerechtsdeurwaarders. De uitkomsten van dit onderzoek wijzen uit dat de markt bestand is tegen toekomstige ontwikkelingen, door de ondernemingszin van gerechtsdeurwaarders en de borging van de publieke belangen door gericht overheidsingrijpen.